

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

U pravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Spomin na osvobojenje Dunaja pred dvesto leti.

Z Dunaja poroča se o programu, kako da mislijo Dunajski mestni očetje poslati letošnji 12. dan septembra meseca kot prepomenljiv dan svetovno slavne zmage, ko sta pred dvesto leti Ivan Sobieski in Karel Lotrinški bila Dunaj rešila Turka, šibe božje! To je bil največji zgodovinski dogodek v dobi mej vestfalskim mirom in srditim bojem za dedovno nasledstvo v Španiji. Tedaj se je skoraj odločevala usoda Evrope, ne le usoda Dunaja. Vsa Evropa je čutila, da jo Dunaj zakriva, in da bi bilo njeno srce samo v nevarnosti, kakor hitro bi bil prodrt ta ščit! Nemška in Poljska stopata na bojišče, da se odvrne velika ta nevarnost; rimski papež pošilja pomoči in piše, da on bi rad, če bi se njegov glas razlegal kot trobente glas in tako vkupe sklical vesoljno krščanstvo Dunaju na pomoč; Ludvik XIV. popusti svoj ultimatum, ki ga je naperil proti Nemški Državi, in najboljši plemenitaši na njegovem dvoru si štejejo v čast, da smejo pod zastavo rimskega cesarja sukati orožje zoper zakletega sovražnika. Vse mržnje mej posameznimi državami so zginile, ko se je prikazala ta občna nevarnost. In ko je prišel cesarski poslanec v Versailles, sprejel ga je bolni kralj v svoji spalnici in vsakokrat, ko je poslanec pripovedoval o srečni zmagi imenoval ime svojega cesarja, snel je ponosni francoski kralj svoj klobuk z glave. V Londonu zvedeli so o rešitvi Dunaja o polunoti, meščanje tekali so po ulicah in veselja polni prižigali so ognje. Vincenzo da Filicaja zaslovel je odmah kot najboljši italijanski pesnik svoje dobe, ko je bil razglasil svoje sonete in ode osvobojenju Dunaja na čast. Odvalila se je skala s srca Evrope, z Dunajem je bil tedaj odrešen del

sveta in Ivana Sobieskega, kralja poljskega, slavili so po pravici kot družega Karla Martella!

Za Avstrijo, ki je bila izza svojega rojstva poklicana braniti osrednjo Evropo pred vzhodnim barbarstvom, za njo je napočila nova doba, ko so bile zmagovite čete odgnale Turka izpred Dunaja in daleč na vzhodu postavile mogočen jez proti turškega barbarstva silni povodnji. Zlasti pa se je na to začel dan svitati Dunaju, prestolnemu našemu mestu. Poprej trdnjava in vedno trepetajoče mesto na meji, jel je Dunaj stoprav sedaj cvesti kot glava države. Kakor feniksi so se hitro iz pepela vzdigovala predmestja in oklenila se očvrstelega jedra. Tudi kulturno življenje Dunajsko ima svoje začetke v le-teh dnevih končne rešitve; sedaj je meščan lahko delal in užival, skrbel za se in za očetno mesto; poprej se mu je godilo, kakor starim Izraelcem, ki so svoja svetišča zidali z orodjem v desnici, z mečem v levici. Dunaja prava zgodovina se pričinja s tistim velikim dnem, ko je poljski Sobieski pred cerkvijo na Kahlenbergu svojega sina udaril za viteza in ko je svojim mrmrajočim regimentom zaklical, da je častno mesto tamkaj, kjer je boj najpogumnejši!

Prav in lepo je, spominati se kaj tako velikega glasno in slovesno, in kdor ni izgubil srca za patriotizem in domovinsko čast, komur se v slepi strasti in malostnih prepirih ni zatemnil razum za vzvišene stvari, ta se mora iskreno uneti za taka čutila. Narod, ki ga spomini iz lastne zgodovine ne navdušujejo in povzdigujejo, pri njem se o velikem napredku kratko malo govoriti ne more! Kdor ne spoštuje svoje preteklosti, ta tudi nobene bodočnosti imel ne bo, ki bi spoštovanja bila vredna. Ako Dunajski meščan res ni več unet za javne svečanosti, ako se blagajnici Dunajskega mesta res že na dno

vidi, tedaj naj se omeji blišč vnani, tedaj ni baš potreba slavnostnega spreveda po genialnih Makartovih načrtih, — ali vzlic vsemu temu je skrbeti, da je praznovanje dostojno in vredno stvari, katero hoče reprezentovati. Rodovom preminolim imamo se mi zahvaliti za vse tisto dobro, kar pričakujemo koli od mož, ki pridejo za nami. Kdor svoje življenje posveti službi za javno blaginjo, tisti tudi sme upati, da mu bodo rodovi poznejši za to hvaležni. Ali kje naj si sinovi zajemajo moč za blaga in velika dejanja, če vidijo, kako se njih očetje dejanj svojih prednikov skoraj sramujejo — samo zato, ker so si nekateri velikonemški srditeži in ignorantje domislili, da Dunaj svoje velike turške zmage s podobno slaviti ne sme, ker je rešitev prišla od slovanske strani, pa tudi zato ne, da se ne žaliyo mehka srca „odalisk“ in „evnuhov“ doli v Carigradu?!

Program, s katerim si je v tej zadevi upal stopiti Dunajski mestni zbor v javnost, je naravnost sramoten. In uzroki takej ponižnosti so istinito otročji. Vsi mogočni spomini na 12. dan septembra 1683. leta odpravljeni bodo z zajuterkom, ognjemtom in borno spominsko ploščo, a še to vršilo se bo na visokem Kahlenbergu, — da bode udeležba kar se da ponižna. Tako se bo praznoval dogodek, ki za Avstrijo pomeni ustajenje, življenje! Da še danes v tem ali onem kulturnem oziru nismo tako daleč, kakor bi lahko bili, to se imamo zahvaliti skoraj jedino le južnovzhodnemu sosedu. Dokler je bil močan, pošiljal nam je divje vojske in pustošil je naše dežele, ko pa je bil opešal, spreminjal je v puščave svoje lastne pokrajine, v katerih bi lahko bil cvetel najlepši promet in kjer bi našega uma in naše dlani izdelki imeli dragoceno svoje tržišče. Ali, Sobieski, Starhemberg in drugi, vi morate potrpeti!

LISTEK.

Nevski prospekt.

(Povest, ruski spisal Nik. Vas. Gogolj. Poslovenil Y.)

(Dalje.)

Ob treh se začne nov prizor. Pomlad ostane hipoma na Nevskem razgledišču: ves je živ uradnikov v zelenem vsakdanjem kroju. Gladni častni (tibalarni) dvorniki in drugi dostojniki na vso moč pospešujejo svoje korake. Mladi zborni upisovalci (registratorji), guberniški in zborni tajniki so prihiteli, da zaužijó čas in po Nevskem prostorišču sprehodijo se lepih obrazov, pričajočih, da neso šest ur za vrstjo sedeli v radnici. Ali stari zborni tajniki, častni in dvorski dostojniki hodijo urno in povešenih glav, neso jim na mari srčevalci, ne ozirajo se vane; neso še do cela iznebili se svojih skrbij: v glavah jim tiči diplomatstvo in cel šop začetega, a ne dokončanega dela; njim se zdi, da je dolgo obešena „tabula“ sklad papirja ali resno obličje pisalničnega vodje.

Ob štirih je Nevski „prospekt“ prazen — in res vidite na njem jedva kakega uradnika. Kakova šivilja z beretijskim svežnjem v roci bliskne časi po Nevskem prostorišču, kak bridek plen kakovega lju-

doljubega oderuha, — plen svetu izročena v frizovem (ein wollenzeug) plašči, kak tuj posameznik, ki so mu jednake vse ure, kaka tenka, visoka Angličanka z ridikilom in knjižico v rokah, kak težak, prav Rus, v polukortunovej suknji s kratkim životom, ozke brade, vse svoje dni borno živeti težak, na katerem se giblje vse: hrbet, roki, nogi in glava, ko se čestito sprehaja po hodišču: časi kateri malih rokodelcev, — sicer nikakoršnega družega krsta ni na Nevskem prostorišču.

Ko hitro pa mrak leže na domovja in ulice, a ko ponočni stražnik, zavrt v koc, s škraho na roci komara po lestvi in prižiga svetilnice, in ko prodajalnicam skozi ozka okna gledajo obrazi, ki jih ne smejo kazati po dnevu: Nevsko prostorišče zopet oživi in jame gibati se. Pa nastane tisti tajni čas, ko svetilnice vse svetijo nekako kanljivo in čaralno. O takih urah nahajate mnogo mladih ljudij, največ svobodnih, v toplih suknjah in plaščih na Nevskem „prospektu“. O takem časi človek čuti nekovo namer, ali boljše povedano: nekaj nameri podobnega, nekaj nenavadno negotovega; vsi spešó korake, ki se vrsté jako nerazmerno; dolge sence igrajo po vseh zideh in tlakih — in čudo je, da z glavami ne sezajo do policijskega mosta. Mladi guberniški upisovalci, gubernijski in zborni tajniki se spreha-

jajo jako dolgo časa; ali stari zborni „registratorji“, častni in dvorski dostojniki najraje sedé doma, ali za tega delj, ker so pozakonjeni, ali zato, ker jim nemške kuharice, ki jih služijo, jako ugajajo. Na Nevišči nahajate čestite starčke, ki so se znamenito, čudovito ljubosrčno že ob dveh sprehajali po njem. Vidite jih, da dehté v družini z zbornimi „registratorji“, zato da bi pod klobuk pogledali dami, ki so jo zagledali z daleč in katere debeli ustni in lica, natrta z lepotic, tako ugajajo mnogim na izprehodu, najbolj pa prodajalcem, delavcem, kupcem (ruskim), ki jih je po cele gručé — v nemških suknjah — in ki se najraje vodijo pod pazduhami.

„Stoj!“ — kriknil je nenadoma poročnik (lieutenant) Pigorov in dotaknil se poleg sebe mladega tovariša v fraku in plašči, „ali si jo videl?“

„Videl sem jo; o ta čaralna Bijanka Peruginova!“

„O kom govoriš?“

„O njej, o tej, ki je črnih las, a tudi takih očí; vsa rast, telo in obličje, — vse je samo čudo!“

„Jaz menim belolasko, ki je šla tikoma za njo, na tej strani. Ali ti ne pojdeš za črnomaljko (brunetko), ki je tako po godu ti?“

„O, kako bi to bilo mogoče!“ — vskliknil je mladenič v fraku — in razpalil se. „Saj ni izmej

Dunaj nema poguma, da bi dostojno povečal vaše zasluge in praznoval vaš spomin, — carigradskega pašo bi srce bolelo. Ali se mar to ne pravi, preteklost zatajiti, nevednosti in zlovoljnosti na ljubo pozabiti zgodovino naše države?

Mi sicer dobro vemo in bridko občutimo, da uprav velika slovanska zasluga pri tej priliki židovsko-nemško klikovoči bode, in se za tega delj hoče cela stvar prikriti in kolikor moči prezreti. Ali nismo hoteli delati rekrimiacij v tem smislu, nego pišemo, ko smo si mladost Dunajskih mestnih očetov ogledali s patrijotično-avstrijskega stališča. Tistega dne, ko Avstrija pozabi, kaj je bila, tedaj tudi pozabi, kakšna mora biti, če sploh hoče kaj biti; tedaj ko zgrešimo tiste pote, ki nam jih kažejo naše vode in ne pomislimo več, da se je dvoglavni orel na sto in sto stolpih usedel na mesto polumeseca, — ko pozabimo to, prenehamo biti Avstrija. Dunaj, z nova zapeljan po brezobzirnem levicarstvu in pozabivši svojo prestolno čast, dal nam je slab vzgled! Upajmo pa, da pohujšanje iz tega ne pride. Danilo.

V Ljubljani 3. julija.

Naši čitatelji se gotovo še spominjajo članka, posnetega po „Kölnner Zeitung“, v katerem so se razpravljale vojne sile Avstrije, Italije in Nemčije, kot članov najnovejše „Tripelalliance“ in v katerem je računski zaključek bil ta, da imata Francoska in Rusija vkupe 21 batalijonov pehote in 376 kanonov več, nego vse tri zaveznice, da sta pa glede konjice za 120 eskadronov slabejši.

Navadno se sodi, da je omenjeni renski list dobro poučen, da zajema iz verodostojnih virov, a danes nudi se nam drug računski eksempl v istej zadevi, in to od lista, ki je na glasu, da ima tudi zveze z merodajnimi krogi. „Berliner Tagblatt“ namreč bavi se v jednej svojih zadnjih števil z razmerami vojnih sil „tripelalliance“, tej nasproti pa Rusije in Francoske. Berolinski list meni, da bi v slučaju vojne člani zaveze morali postopati ofenzivno, da bi Nemčija in Avstrija udarili na Rusko, Italija pa na Francosko — na Lyon. Po Berolinskega lista računu imajo zavezniki na razpolaganje:

	Nemčija	Avstrija	Italija	Vkupe
batalijonov pehote	643	524	287	1454
eskadronov konjice	465	246	120	830
kanonov	1550	1592	1000	4143

	Rusija	Francoska	Vkupe
batalijonov pehote . .	1548	641	2189
eskadronov konjice . .	1264	412	1676
kanonov	3772	2964	6736

Po tem ne posebno verodostojnem računu bi Rusija in Francoska imeli veliko večjo vojno silo, nego vse tri zaveznice, ker je že sama Rusija glede pehote in konjice močnejša.

tistih, ki zvečer hodevajo po Nevskem razgledišču; to je gotovo jako znamenita dama, — vzdihnil je, „samo plašč na njej je vreden osemdeset rubljev!“

„Šlevez!“ — vskliknil je Pigorov in s silo potegnil ga na tisto stran, kjer je plapolal nje svitli plašč, „idi, čakalec, obotavljaalec! a jaz pojdem za belolasko.“ Prijatelja sta se razsebila.

„Poznamo vas vse,“ — opomni sam sebi Pigorov samoljubno in v zmagovitem nasmehu, preverjen, da ni krasotice, ki bi mogla odreči se mu.

Mladenič v fraku in plašči je bojazljivo in drhtečih nog krenil na tisto stran, ker je z daleka plapolal pisani plašč in lesketal, ko hitro se je približal gorečej svetilnici, pa temotil se, ko hitro se je poslovil od nje. Mladeniču je utripalo srce, nevedoma je pospešil korake. Ni pomisliti se ni upal na to, da ima kako pravico do varnega pogleda v krasotico v daljavi, tem menj se je drznil, ter udal misli, ki mu je bil poročnik Pigorov pošegetal jo; ali zvedel bi bil rad le dom, rad izpazil, kje biva to nežno bitje, ki je kakor se mu je zdelo, z neba bilo prikrililo na Nevsko pozorišče — in ki — vedi ga bog — kam krili. Stopal je brzo tako, da je nenehoma zahajal shodišča in zadeval se ob nežno gospodo. (Dalje prih.)

Omenjeni list tolaži se za slučaj vojne s tem, da bi se številni razloček paralizoval s tem, ker bi Turčija, Rumunska in Srbija potegnile s „Tripelalliance“ proti Rusiji in Francoskej.

Ta zaključek nema z ozirom na govor rumunskega senatorja Gradisteana posebne vrednosti, a tudi navedeni račun sestavljen je tako okorno, da se vidi v prvi hip, ka ni imel drugega smotra, nego uplivati na nemške poslance, da so pod utisom te izmišljene vojne podredjenosti in iz nje izvirajoče opasnosti, brez daljšega pomisleka in hitro glasovali za dvaletni državni proračun.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 3. julija.

V skupini mest in trgov deželne Česke dobili so Nemci 32 mandatov za deželni zbor, Čehi pa 40. V deželnem zboru pa se štejejo k tej skupini tudi poslanci trgovinskih zbornic; in ker imajo Nemci v Praški, Liberski in Egerski kamori nedvojbeno 9 mandatov, imajo torej v tej skupini vsega vkup 41 glasov, dočim se pomnoži število českih poslancev za 2 mandata Budjejeviške trgovinske zbornice. Zadnjo prevago pa daje Piznska zbornica; ondudaj stoji osemnajsterim Čehom osemnajst Nemcev nasproti, kateri skupaj volijo dva poslance. Ako se ne bode dognati kompromis, moralo bode žrebanje odločiti ima li v skupini mest in trgov za česki deželni zbor česko narodna ili nemška stranka večino jednega glasu. — Danes volijo veleposestniki; v skupini fideikomisnih veleposestnikov se konservativci nemajo česa bati, kajti nasprotniki še kandidatov niso postavili. A tudi v skupini alodnih veleposestnikov ne stoji stvar za konservativce tako slabo; bistveno zavisela bode zmaga le od tega, koliko volilcev bode osebno prišlo volit, da se zamorejo namreč uporabiti vsa pooblastila.

Deželni namestnik galski grof Alfred Potocki, zapustil je Dunaj, ko je poizvedel mnenje zdravnikov, ki je k sreči ugodnejše, kakor se je pričakovalo. Zdravniki so dali grofu Potockemu upanje, da si z doslednim zdravljenjem zamore utrditi svoje zdravje. Grof Alfred Potocki našel je v tem zdravniškem izreku dovolj miru, da ne spravlja v nevarnost svojega zdravja, ako še dalje posveti svoje moči običnemu blagru in državi v korist. Torej bode ostal grof Potocki še dalje na svojem namestniškem mestu v veselje vseh krogov; kajti redkokdaj je našel kak državnik v svojem delokrogu tako občno naklonjenje in zaupanje, kakor sedanji namestnik galski. Zatorej bode vsaki nepristransko misleči človek vedel ceniti uslugo, ki jo napravlja grof Potocki Galiciji in cesarstvu, ko vzlic slabemu zdravju ostane na visokem in odgovornem svojem mestu, na katero ga je postavilo zaupanje cesarjevo.

Občni zbor centralnega društva obrtnikov v Moravskeji volil je grofa Belcredija zaradi zaslug, katere si je pridobil kot poročevalec o obrtni noveli za nje dognanje in s tem za ves obrtni stan, svojim častnim članom. Odbor je ukrenil, da se ima dotična diploma grofu izročiti po večji deputaciji in slavnostno. Ko so društveniki to zvedeli, prosili so, da se smejo tudi oni udeležiti pri tej priliki in tako se je zgodilo, da je bilo v 29. dan pr. m. pred gradom grofa Belcredija v Lőu pri Brnu zbranih okolu petsto obrtnikov iz Brna, kjer se je improvizirala veselica, ter je bila vseskozi nepretrgana vrsta ovacij za grofa Belcredija. V lepej složnosti ostali so obrtniki, Čehi in Nemci, do večera skupaj in ni najmanjša nerednost ni motila to blagodejno vzajemnost.

Vnanje države.

Iz Odese se poroča, da je bil general Gurko le zaradi svojih stratežičnih zmožnostij imenovan guvernerjem Varšavskim. Pri zadnjem pregledu vojske v Odesi dejal je baje častništvu: „Ako bi se Rusija zamotala v vojno, bodem deloval na vse mogoče načine, da moja verna brigada pod menoj vojuje. Z žalostjo se ločim od vas, ampak vzvišena volja našega vladarja odkazala mi je drugo v sedanjih časih važno mesto.“ Za triletnega bivanja v Odesi baval se je Gurko izključivo le z vojaštvom. Neštevilna so nadzorovalna potovanja, ki jih je napravljval v Očakov in v vojno prist nišče Nikolajev. Tudi druge stratežično važne kraje južne Rusije, kakor Donavska priustja in Besarabijo je večkrat obiskaval. Njegovo imenovanje bil bi torej nekaj opomin Poljakom, da hoče Rusija s čvrsto roko držati poljske provincije.

Rumunska vlada se je vender odvažila zavrniti senatorja Gradisteana, ki je imel ob priliki odkritja spomenika Štefana Velikega v Jassy

političen toast, namerjen proti Avstriji. Bukureški uradni list priobčuje namreč izjavo vlade, da Gradisteano pri onej priliki ni imel nobene oficijalne uloge ter dostavlja, da mora vlada jednake izjave, katere mora že vsaki državljani, ki ljubi svojo domovino, obžalovati, ker so v stanu motiti dobre odnaje s sosednimi državami, še tem bolj jih z vso odločnostjo obsojati ter tudi po oficijalnem potu grajati jednake izjave in tendence, naj si pridejo že od katere koli strani.

Z odgovorom prezidenta francoske republike Grévyja do papeža poslal je tudi ministerski predsednik Jules Ferry svojo spomenico. V tej spomenici slika baje Ferry stališče strank ter občno mišljenje dežele in komor; ob jednom poudarja težave, ki jih ima vlada, ko si prizadeva ustavljati protiklerikalno gibanje. Spomenica pravi, da v Franciji katoličani neso le samo v manjšini, nego tudi vladi neprijazni, ker vedno na to gledajo, da bi ministerstvom napravili sitnostij; naposled pa konča spomenica spravljivo. Vatikanu se je dala baje formalna obljuba, da se bodo ustavljeni dohodki župnikov zopet jeli plačevati ob občnej amnestiji v dan 14. julija. — Vest o nevarnej bolezni grofa Chamborda se potrjuje. V Paris sta že došla iz dežele vojvoda Aumale-ski in grof Pariški, katerih jeden bode potoval v Frohsdorf k smrtni postelji Chamborda. Obče se smatra grof Pariški postavnim njega naslednikom. Legitimisti podali so se k senatorju Bocherju, zaupnemu možu orleanistov, ter ga prosili, da naj bi naznanil to žalostno vest princem Orleanskim. Ugleden član legitimistne stranke je dejal, da bode morala večina legitimistov pripoznati orleaniste, dasiravno ne radovoljno; nekateri da se bodo umaknili popolnem javnemu življenju, drugi pa da se bodo pridružili bonapartovcem.

Dopisi.

Iz Kamnika 1. julija. [Izv. dop.] Dne 29. junija t. l. imela je požarna bramba Kamniška svoj prvi redni občni zbor. Na dnevnem redu bilo je: 1. Poročilo blagajnika. Iz tega poročila razvidi se, da je imelo društvo v teku leta 1085 gld. dohodkov in 900 gld. stroškov, tako, da ima še gotovega imetja 185 gld. — 2. Poročilo tajnika. Iz tega razvideli smo delovanje društva, število odborovih sej, število udov, katerih ima društvo 91 in sicer 39 delavnih in 52 podpornih, in slednjič od društva prirejene javne nastope, t. j. parade in druge slavnosti.

Tretja točka bila je volitev odbora. Ker je dosedanji poveljnik g. Julij Stare se odločno izrekel, da z ozirom na mnoga privatna posla ne more več prevzeti poveljništva, volil se je mesto njega dosedanji poveljnikov namestnik obče spoštovani gosp. Josip Močnik, lekar v Kamniku, poveljnikom. Poveljnikovim namestnikom voljen je g. Fran Fišer, blagajnikom g. Ivan Pujman, tajnikom g. Alojzij Vremšak, zaupnikom gg. Josip Adamič, Franjo Jašovec in Josip Bernard. Po končanej volitvi se je novoizvoljeni g. poveljnik zahvalil za skazano zaupanje in zagotavljal, da bode vedno deloval v korist društva po svoji moči. Po tem govoru vršila se je volitev vodij in namestnikov posamičnih oddelkov in voljeni so: vodjem plezalcev g. Dragotin Rež, namestnikom g. Makso Deisinger; vodjem brizgalničarjev: g. Jarnej Pečnik, namestnikom g. Josip Adamič; vodjem varuhov: g. Florijan Kregar, namestnikom g. Franjo Stelč.

Po zvršenem dnevnem redu zahvaljeval se je prav iskreno bivši poveljnik g. Stare za gmotno podporo, katera se mu je izkazala v teku leta, posebno o času ustanove društva in izrekel, da bode vselej, bodi si moralno, bodi si materialno podpiral društvo.

Na to poprime besedo novoizvoljeni poveljnik g. Močnik. Isti poudarja zasluge g. Starčeta, katere si je za društvo pridobil posebno za časa njegovega začetka in predlaga konečno, naj ga občni zbor imenuje svojim prvim časnim udom. Ta predlog se je jednoglasno tem radostneje sprejel, ker je vsak posamični ud moral zasluge g. Starčeta smatrati za take, ki opravičijo imenovanje častnim udom. Ginjen za skazano zaupanje zahvalil se je g. Stare še jedenkrat, na kar mu je zagrmelo trikratni živio! Potem se je zaključil občni zbor.

Ta dopis o Kamniški požarni brambi je prvi in to daje mi tudi povod, da sploh o njej nekoliko spregovorim. Odbor društva bil je o času ustanove

sestavljen jako nesrečno. Voljeni so bili namreč v odbor tudi nekateri narodni nasprotniki, kateri so precej pri prvih sejah poudarjali, da je glavna stvar požarne brambe — nemška komanda. Na vprašanje narodnega poveljnika in njegovega namestnika, zakaj, razlagali so: da je to neogibna potreba zaradi tega, ker požarna bramba pride v slučaj delovanja v dotiko z drugimi požarnimi brambami, kakor na pr. z Domžalsko, potem z vojaci, kateri našega jezika ne umejo. Akoravno se jim je nasprotno dokazovalo, trajala je vendar ta opozicija nad 4 mesece, dokler ni o priložnosti neke seje g. Močnik kot predsednik energično zahteval slovensko komando, ker bi sicer nasprotniki se morali iz društva izključiti. To je pomagalo. Odbor je še pri isti seji jednoglasno sklenil, da bode za naprej komanda izključljivo slovenska, kar se je tudi popolnem uresničilo, ker so pozneje tudi nasprotniki iz društva izostali, deloma sami, deloma po izključbi. Opozicija trajala bi bila vendar še nekaj časa, ko ne bi bil g. Močnik tako energično postopal, zato je mu vsliknemo: Bog ga živi! Želim, da se mu posreči, ako bi bil še kateri ud nasprotne misli, spraviti ga v njegovem sedanjem delokrogu kot poveljnik požarne brambe k prepričanju gesla: Vse za dom, narod in cesarja!

Iz Gorjan 26. junija. [Ivr. dop.] (Blagoslovljenje zastave bralnega društva.) Na kresni dan so obhajali Gorjani pravi naroden praznik, ki bode mnogim ostal v najlepšem spominu. Ta praznik je posebno pomenljiv za Gorjane tudi zato, ker so zbrani okoli svoje nove zastave prisegli zvestobo in udanost presviti Habsburški dinastiji in narodu slovenskemu, kateremu hočejo posvetiti svoje materialne in duševne moči. Dasi so prvi korak k napredku že storili z ustanovitvijo „bralnega društva“, vendar je blagoslovljenje zastave najveljavniši dogodek v dosedanjem delovanju društvenem. Navdušeni po svojih neumornih vodnikih, so zbrali Gorjani v kratkem času 150 gl. za krasno trobojnico, katero je pred deseto mašo blagoslovil državni in deželni poslanec g. Klun z asistenco domačih gospodov pred farno cerkvijo v navzočnosti mnogobrojnega ljudstva, ki je tembolj pazilo na obred, ker še kaj tacega ni videlo ter sploh ni vedelo, da se tudi svetna zastava blagoslovi s cerkveno častjo. Po blagoslovljenji so se pritrdili srebrni žebli v zastavo v imenu sv. Trojice, raznih stanov in društev. Na to privezal je J. Poklukar v imenu fantov rudeč svilen trak na zastavo, in J. Kačunova pa v imenu deklet bel svilen trak. Botra štov. Ana Žvegelj in pet zastopnic deklet je bilo v pečah, ki so tu le še običajne pri svatovščinah. Peča je pač jako lepa noša in le škoda, da so jo tako opustili. Niti misliti ne bi si mogli narodnega praznika brez peč.

Ko je bilo zabijanje dovršeno, izroči namestnik botra, državnega in deželnega poslanca g. dr. Poklukarja, c. kr. okr. šolski nadzornik g. A. Žumer s primernimi besedami zastavo zastavonoši, vrlemu Mateju Žvan-u.

Najbolje dičil pa je vso slavnost navdušeni govor č. g. K. Klun-a, v katerem je poudarjal 600letnico združenja naše domovine s presvito Habsburško dinastijo ter razlagajoč pomen barv v naši zastavi poudarjal, da bomo vedno ostali zvesti in udani cesarju. Potem je zasuknil svoj govor na razvoj bralnega društva ter želel, da bi vedno krepkeje delovalo po geslu na svojo zastavo utisnem „Vse za vero, dom, cesarja“. Z navdušenimi slava-klici je bil sprejet ta govor in naredil je izvršten utis na vse navzočne. Možnarji so pokali in ubrano zvonjenje vabilo nas je v cerkev k sv. maši. Pri tej so domači fantje prav dobro peli slovenske in latinske pesni pod vodstvom g. J. Žirovnika. Prav redko se sliši na deželi tako korektno in točno petje in Gorjani so lahko ponosni na ta svoj „kor“. Drugi del slavnosti pa je bil popoldne po cerkvenem opraviilu pri Kačunu. Tu so zopet vrstile se lepe pesni z govori. Igrali smo tudi dve tomboli, kateri ste dali precej čistega dohodka. Lepo je bilo videti, kak lep red je vladal mej prostim narodom. To in pa velika navdušenost za domače društvo in „Narodni dom“ nas je res iznenadilo. Po tomboli je

napil župan g. J. Žumer zdravico presvitemu cesarju, katero je ljudstvo s srčnimi „živio!“ sprejelo. Na to je g. Žirovnik naredil napitnico na č. g. K. Kluna, gg. botri in botru, katera je bila tudi z navdušenimi „živio“ sprejeta. In tako so se vršile napitnice in petje pozno v večer. Ko smo se začeli razhajati, smo se poslavljali z zavestjo, da smo praznovali prelep praznik ter si obljubili trdno stati in vstrajno delati za sveto stvar: za prerod svoje domovine. In prepričani smo, da bodo Gorjani krepko napredovali po pravem potu, kajti so tudi možje zato!

Potovanje cesarjevo.

Včeraj vzprijemal je cesar v Gradci od 10. do 1. ure poklonitvene deputacije, korporacije in urade. Odgovoreč na nagovor deželnega glavarja zahvalil se je cesar ter izrazil zaupanje, da bode ona vez, katera veže cesarsko hišo s Štajersko, ju na veke še trdneje sklenila. — Rector magnificus je tudi cesarja ogovoril ter mu izročil poklonitveno adresno; cesar se je zahvalil ter izjavil prepričanje, da si bodo poklicani nositelji vede vedno prizadevali, z mišljenjem, vednostjo, poukom in vzgledom uplivati na bodoče rodove. — Na nagovor rektorja tehnike dejal je cesar, da radostnega srca čuje besede lojalne udanosti in zvestobe od zastopnikov zavoda, ki se je izza početka svojega obstanka v tem, kakor tudi v vednostnih prizadevanjih toli odlikoval. Cesar da spremlja s posebnim zanimanjem uspehe te visoke šole, ki so namenjeni ugodnemu razvitku obrtnosti ljudstva. — Potem je obiskal cesar Dona Alfonza, grofovsko obitelj Meranova, baronico Washington rojeno princeso Oldenburško in soprogo namestnika barona Kubecka.

Na to je obiskal cesar kulturno-zgodovinsko razstavo, prirejeno v slavo 600 letnega obstanka Habsburškega vladanja, kjer se je mudil dve uri ter izrazil svoje zadovoljstvo. Mej vožnjo sem in tja pozdravljalo je cesarja po vseh ulicah in trgih natlačeno ljudstvo navdušeno. Ob 6. zvečer bil je dvorni obed. — Po mestu se vidi poleg deželnih in državnih posebno mnogo črno-rudeče-zlatih zastav na zasebnih hišah.

Domače stvari.

— († Dr. Milan Makanec.) Včeraj zvečer po 6. uri, ko je bil naš list že dotiskan, došel nam je iz Zagreba telegram: „Dr. Milan Makanec umrl danes opoldne“. Dasi je pokojnik že dlje časa bil bolan in ni bilo nade, da kdaj stalno okreva, nas je vendar presunila ta tužna vest, kajti Makanec bil je še v najlepši moški dobi, po svoji visoki izobraženosti in izredni nadarjenosti, po svojem govorniškem talentu imel je še najlepšo bodočnost pred seboj. Bratom Hrvatom bodi izraženo naše najsrčnejše sožaljenje na tej britkeji izgubi! Izguba je velika osobito, ker je bil prerano umrl najiskrenejši pospeševatelj sprave mej Hrvati in Srbi ter je v to svrhu osnoval „Danico“, društvo za iskreni i trajni sporazum izmedju Srba i Hrvata. Jako simpatična osoba Makanca bila je poznata vsacemu naših razumnikov in marsikateremu so njegovi koreniti in navdušeni govori še v veleživem spominu. Blag in trajen bodi spomin dru. Makancu!

— (Deželni odbor kranjski) je gg. I. Murnika in dr. J. Vošnjaka izvolil zastopnikoma deželnega odbora v deželnem šolskem svetu.

— (Iz Rudolfovega) se nam piše. Danes 1. julija so bili pri občinski seji županije Šmihel-Stopiče za častne občane jednoglasno izvoljeni gg.: baron And. Winkler, vitez Schneid, poslanec V. Pfeifer in okrajni glavar Eckel.

— (Iz Dolnjega Zemonu) pri Ilirski Bistrici se nam piše v 28. dan t. m.: Odbor Jablaniške občine v Dolenjem Zemonu je v izredni seji jednoglasno častnim občanom imenoval gosp. barona Andreja Winklerja, dež. predsednika kranjskega in gosp. Antona Globočnika a. c. kr. okrajnega glavarja v Postojni.

— (Za cesarsko slavnost) je dosedaj naročenih skupnih stanovanj pri dotičnem odboru: V grupi poljedelstvo: 8 deklet iz Radovljice. Vinoreja: 30 deklet in moških z Dolenjskega. Rudarstvo: 30 rudokopov iz Zagorja. Lovstvo: 30 mož z Gorenjskega. Razen tega prijavljenih je 100 pevcev iz raznih krajev Kranjske.

— (Nujno vprašanje na vodstvo južne železnice.) Kako to, da Dolenjci ne dobé znižane vožnje o priliki cesarjevega prihoda in da začenja ta dobrota stoprav pri Zagorji? Kje so vsa druga dolenjska mesta: Krško, Kostanjevica, Rudolfovo z vso okolico? Saj je vendar prva postaja Videm-Krško; sodilo bi tedaj, tudi na Dolenjsko imeti nekoliko ozira:

— (Umrl) je včeraj dopoldne v tukajšnji bolnici g. Kuhar, učitelj pri Devici Mariji v Polji, o katerem smo zadnjič poročali, kako se je na spodnjih Poljanah ponesrečil. Pokojnik bil je izvršten učitelj, zanesljiv narodnjak in v vsakem oziru vzgleden mož. Lahka mu zemlja!

— („Ljubljanskega Zvonu“) 7. številka izide danes zvečer. Vsebina: 1. Gorázd: Stari Grad. Balada. 2. J. Kersnik: Cyclamen. Roman. (Dalje.) 3. Posavski: Pri maši sv. Cirila in Metoda. Pesen. 4. Fr. Wiesthaler. Volkodlak in vampir. 5. J. Stritar: Nedolžen! (Dalje.) 6. J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. (16.) 7. Fr. Zorec: Sveti Feliks. Pesen. 8. Posavski: Slutnja. Pesen. 9. Sivor: Čmokavzar in Ušperna. Izviren roman. 10. Dr. Fr. Celestin: Naše obzorje. VI. 11. J. Šubic: O salonu. 12. Slovenska književnost: Fr. Hauptmann: X. Senekovičeva Fizika. 13. A. A.: Cesar v Ljubljani. 14. — Slovenski glasnik. — Gledé povesti „Čmokavzar in Ušperna“ zdi se nam potrebno omeniti, da je to satira na neko vrsto naših pisateljev.

— (Imenovanje.) Gosp. Fran Leban, do sedaj diurnist, imenovan je knjigovodnim kancelistom pri c. kr. okr. sodnji v Sezani.

— (Konfiskacija.) Zadnjo številko „Naše Sloge“ zaplenila je 1. t. m. tiskovna oblast.

— (Gospod profesor Franke) v Kranji, ki se prav uspešno peča z ribištvom, dal je lansko leto 12.000 postrvic v vzgojevalni jarek „na Okroglem“. Tem ribicam dajala se je doslej vsaki dan po trikrat hrana, na sv. Petra dan pa — prostost, v ta dan namreč spustil jih je gospod Franke vse v Savo.

— (Fresco-sliko), predstavljajočo Marijino oznanenje, katero je l. 1703 na južni strani stolne cerkve Ljubljanske narisal slavni laški umetelnik Julij Quaglio, katera je pa v časa teku splahnila in bila poškodovana, obnovil je naš domači slikar gosp. Janez Wolf te dni tako izvrstno, da po izreku strokovnjakov nihče Quaglia pogrešal ne bode. Quaglio zvršil je tudi vse freske v stolni cerkvi. Delo trajalo je več let in mej tem bil je laški slikar na hrani pri stolnem prošta Thalnitscherji. A kranjskega vina ni hotel piti, češ, da je k večjemu dober jesih in naročiti so mu morali laškega vina iz Conegliana.

— (Vabilo.) Dne 16. t. m., t. j. dan prihoda Nj. Veličanstva v Kamnik, popoldne ob 2. uri priredi požarna bramba Kamniška javno tombolo, katere čisti dohodek namenjen je požarni brambi in podpornemu društvu. K tej tomboli vabi vse rodoljube najljubneje Odbor.

— (Iz Gradca) se nam piše, da ja na ondukajšnji prvi gimnaziji v soboto jutro osmošolec Nasko strelil na profesorja matematike Sängerja, ter ga nevarno ranil v prsa. Povod temu nesrečnemu dejanju bil je pričakovani slabi uspeh mature. Nasko dal je namreč profesorja Sängerja iz šole poklicati ter ga je vprašal, ima li kaj upanja, da bode prebil pri maturi matematiko. Na zaničkanje profesorjevo potegnil je nesrečni mladenič revolver iz žepa ter storil rečeni zločin. Nasko je zadnje tri dni okoli begal, ter je sam njegov oče prosil intervencije policije. Domneva se torej, da je storil ta čin v nezavednosti. — Omenjeni g. profesor postal je zdaj že drugič žrtva svojega poklica; pred nekaterimi leti eksplodirala mu je bila namreč kemična masa, ter mu odvzela jedno oko.

— (Utonila) je včeraj zvečer v predkraj v Havptmanci 16 mesecev stara deklica imenom Jožefa Burjak v necem grabnu poleg ceste ali tako imenovanega stradona. Revše je šlo za svojo 8 let staro sestrico, ki je krave pasla, cvetlice trgat in je v graben padla.

— (Včeraj popoldne) si je dninar N. Podlipec na Pokopališki cesti trebuh prerezal in bil potem v bolnico odveden.

— (V Toplice na Dolenjskem) došlo je od 15. — 30. junija 187 gostov. V letošnji sasoni jih je tedaj že 655.

— (Razpisana je služba) druge učiteljice na ljudski šoli v Kranji. Plača 400 gld. Prošnje do 15. avgusta t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gradec 3. julija. Cesar imel je danes na loki pri Göstingu revue-jo šeste vojne divizije. Najkrasnejše vreme. Na vse zgodaj vrelo ljudstvo v tolpah na loko pri Göstingu (Göstinger-au). Vse hiše ob cesti, ki je jedno uro dolga, bile so okrašene z državnimi in deželnimi zastavami, niti najubornejša kočica ni bila brez kinča. Cesar bil je pri prihodu in pri povratku vsprejet z burnimi „hoch-klici“, ki so se ponavljali ob vsem potu iz grl mnogo tisoči broječe množice.

Gorica 3. julija. Pri današnji volitvi izmed veleposestev so izvoljeni: Kocijančič 116, Povše 89, Ivančič 85. Volilcev 138. Gorjup 56, Faganel 42 glasov, drugi razkropili. Narodna zmaga sijajna.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta	6	50
„ četrt leta	3	30
„ jeden mesec	1	10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.		

S pošiljanjem po pošti velja:

Za pol leta	8	—
„ četrt leta	4	—
„ jeden mesec	1	40

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Tujci:

2. julija.

Pri **Slonu**: Komar iz Trsta. — Weyler iz Trbiža. — Peichl iz Reke.

Pri **Malič**: Feldner z Dunaja. — Paradaiser iz Pulja. — Rosenberg z Dunaja. — Schnapp iz Zagreba. — Gromner z Dunaja.

Pri **bavarskem dvoru**: Conte iz Italije. — Iste-nič iz Gorice.

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. junija	7. zjutraj	739.50 mm.	+15.3°C	sl. bur.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	738.98 mm.	+23.8°C	z. vzh.	jas.	dežja.
	9. zvečer	739.97 mm.	+18.0°C	sl. vzh.	jas.	dežja.
30. junija	7. zjutraj	740.24 mm.	+15.4°C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	738.88 mm.	+24.6°C	sl. svz.	jas.	dežja.
	9. zvečer	739.70 mm.	+17.8°C	brezv.	jas.	dežja.
1. julija	7. zjutraj	740.05 mm.	+15.8°C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	738.68 mm.	+24.5°C	sl. svz.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	739.28 mm.	+17.4°C	sl. vzh.	jas.	dežja.

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk je bil večinoma povsod visok, sploh pa nadnormalen; razdelitev je bila nekoliko enakomernejša, razloček med maksimumom in minimumom se je vsled tega zmanjšal. Temperatura je ostala skoro nespremenjena ter ni bila ekstremna, sploh se pa precej držala normala. Vetrovi so postali slabotnejši, sicer so bili pa še vedno zelo spremenljivi. Nebo je bilo največkrat ali popolnoma ali pa saj deloma jasno, vreme suho in stanovito, nevihte redke.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Dunajska borza

dné 3. julija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld.	60	kr.
Srebrna renta	79	40	„
Zlata renta	99	20	„
5% marena renta	93	45	„
Akcije narodne banke	840	—	„
Kreditne akcije	295	75	„
London	119	95	„
Napol.	—	50	„
C. kr. cekini	—	67	„
Nemške marke	58	45	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	119	„
Državne srečke iz l. 1864	100	167	75
4% avstr. zlata renta, davka prosta	99	30	„
Ogrska zlata renta 6%	120	—	„
„ 4%	88	75	„
„ papirna renta 5%	87	10	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	—	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	20	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104	90	„
Kreditne srečke	100 gld.	170	40
Rudolfove srečke	10	19	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	106	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	219	25	„

Broj 1835.

(445—1)

Objava.

Razpisuje se natječaj za mesto općinskog liječnika u ovome mjestu.

Plača mu je ustanovljena u godišnjih 1500 forinta, koje će predplatno svakog mjeseca iz općinske blagajne surazmjerno primiti za liječenje ubožnijih cjelog općinskog okružja.

Imenovanje sljediti će na temelju dokaznica o nauku i praktičnom iskustvu u službovanju.

Iziskuje se, da općinski liječnik govori srpsko-hrvatskim jezikom i po mogućnosti da poznaje i italijanski.

Sa imenovanim liječnikom sklopiti će se pogodba najmanje za tri godine i utanačiti će se one pristojbine za njegova službovanja putovanja u razna sela.

Rok natječaja traje do dana 20. srpnja t. g.

U Kninu, 30. junija 1883.

C. kr. vladin povjerenik — Upravitelj općine Skarić.

NAJBOLJŠI

PAPIR ZA CIGARETE

JE

LE HOUBLON

Francozsk fabrikat.

PRED PONAREJANJEM SE SVARI!!!

Pravi je ta papir za cigarete samo tedaj, če ima vsak list znamko LE HOUBLON in vsak karton nos varstveno znamko in signaturo

OAWLEY & HENRY, alchimie Fabrikanten, PARIS

Št. 1105.

(444)

Oglas.

C. kr. plačilni urad in kranjska deželna blagajnica v njenih dosedanjih prostorih, stara branilnica, cesar Jožefov trg št. 1, ostaneti zaradi glavnega snaženja svojih prostorov dné 5., 6. in 7. julija t. l. za strankini promet zaprti.

Kranjska deželna blagajnica,

v Ljubljani, dné 1. julija 1883.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdelo sapo, naphnenje, kisló podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črvo, zoper bolezní na vrani, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajske cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmid. V Kranj: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Skofjeji Loki: lekar Karol Fabiani

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno besedo: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljenó varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nimajo teh znakov istinitosti, naj se zavrzéjo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučají takoj nãznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (148—95)

Ob priliki predstoječega prihoda Nj. Veličanstva k šeststoletnej deželnej slavnosti priporočam se najtopleje za

slovesno okrašenje hiš, celih ulic in prostorov, kakor tudi za pravilno dekoriranje oken, balkonov in uhodov

v Ljubljani, kakor tudi izven nje po deželi. Tudi se priporočam za prireditel zastav, praporov, grbov in drugih okraskov

vsake vrste in velikosti in v vseh zahtevanih barvah, vse solidno izdelano po najnižjih cenah. (360—7)

Da se more jamčiti za pravočasno izvršitev čestitih naročil, prosi jih kar hitro možno izvesti

z odličnim spoštovanjem udani **FRAN DOBERLET.**

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.